

Velkomsthilsen fra biskop Herborg Finnset

Kjære alle sammen

Vi hilser herandre velkommen til denne delen av det vi vel i dag må kalle en kirke - **festival** på Stiklestad: fra bredda av kirkesamfunn som finnes her, fra hele den store kirke-familien som vi hører til i. Her er vi sammen, og inviterer hverandre til å oppleve det som er hver enkelts skatter og tradisjoner.

Her i et kirkebygg med nihundre år gamle røtter, oppført på stedet der Olav falt, møter vi uttrykk fra ulike tidsaldre.

Døpefonten som er så gammel og så dyp at den antakelig har vært brukt til full neddykking av spedbarnet ved dåpen.

Prekestol og interiør den lange serien av bilder fra Jesus sitt liv: bibel for de som ikke kunne lese skrift.

Og bakmeg; hele maleriet i koret, skapt til jubileumsfeiringa for snart 100 år siden.

Vi møtes i et episenter for både kirka og nasjonens historie, og fortellinga om *hvem vi er* i dag.

Her forbereder vi tusenårsminnet for hendelser som fikk avgjørende betydning for nasjonen vår og for kirka vår: for vonde hendelser og tap som fikk føre med seg noe nytt og uventet.

Den kristne troa hadde allerede sakte tatt sin plass i landet: De dramatiske hendelsene her for snart tusen år siden skapte ei endring.

Vi er på et sted som bærer ei fortelling om splittelse, strid og fiendskap i sin historie. Noen tegnet korset på seg selv og våpnene her: Kongens hær malte kors på skjoldene, har vi lest – og så gikk de inn i slaget – for å drepe hverandre. Det som skulle vært livets og fredens tegn ble brukt til død og ødeleggelse.

Men vi er også på et sted for nytt liv, og ny sammenheng. Et sted som er i fortelling om Gud som skaper på nytt – midt mellom oss.

Noe ble for alltid annerledes etter at Olav falt: Det stiger noe nytt fram.

Her skapes det noe nytt- dette skal få være

Fellesskapets sted Troens og håpets sted:

Fordi Gud stadig skaper på nytt- og Gud skapte noe nytt mellom oss i den urolige tida som Olavsarven oppstod.

Troen på den oppståtte Kristus **forener** oss -

Men framfor alt er det den levende Gud, som **forener oss**.

Gudsriket er nå. Det er som en strøm, som en kraft som fører oss med seg, en livgivende strøm.

Gudsriket er her mellom oss. Det skaper en virkelighet vi ikke venter oss. Den Hellige Ånd skaper tro hvor og når den vil. Det uventede som skjer når vi ber: Herre, vis meg din vei – eller: Jesus: gå foran meg denne dagen.

I dag, her, nå, kommer den treenige Gud oss i møte.

Fredens Gud som kan skape på nytt mellom oss.

Nå er Guds tid.